

चोचोक्ची onomatop. vom Gezwitscher der Vögel: चोचोक्चीति वा-
शति सारिका: MBh. 16, 38. HARIV. 1146. चिचोक्चो 9297. चिचोक्ची R.
6, 11, 42. Mārk. P. 2, 44 (gegen das Versmaass).

चोडा f. ein best. Parfum RĀGĀN. im ÇKDr.

चीण m. pl. v. l. für चीन (N. pr. eines Landes) VARĀH. BRH. S. 10, 11.
14, 30. 16, 1. ÇATR. 14, 192.

चीणक m. eine best. Körnerfrucht PADDH. zu KĀTJ. ÇR. 2, 1. — Vgl.
चीन, चीनक.

चीर्ति (von 1. चि) f. das Sammeln: देवास्ते चीर्तिमविदन्वृक्षाणं उत
वीरुधः AV. 2, 9, 4.

चीत्कार (चीत् onomatop. + कार्) m. Geschrei, Gelärm MBh. 7, 666.
Hit. II, 30. चीत्कारवत् adj. von Geschrei begleitet MĀLATI. 1, 8. —
Vgl. चित्कार.

चीन 1) m. a) pl. N. pr. eines Volkes, die Chinesen H. an. 2, 264. MED.
n. 4. LIA. I, 837. M. 10, 44 (zu Çūdra herabgesunkene Kshatrija). MBh.
2, 1002. 3, 1991. 12350. 3, 584. 2730. वाजिनो च सकुलानि चीनदेशोद्वा-
नि च 3049. 6, 373. चीनानपरचीनाश्च R. 4, 44, 14. VARĀH. BRH. S. 3, 77.
78. 80. 10, 7, 11. 11, 62. 14, 30. 16, 1, 38. VP. 194. LALIT. 122. — b) eine
Art Antilope AK. 2, 3, 9. H. 1294. H. an. MED. — c) eine best. Körner-
frucht, Panicum miliaceum TRIK. 3, 3, 238. H. an. MED. — d) eine Art
Zeug TRIK. H. an. MED. Suçr. 1, 63, 14 (hier viell. चीनपट् als ein Wort
aufzufassen). VARĀH. BRH. S. 88, 3. — e) Faden (तत्तु) H. an. MED. — 2)
n. a) Banner, Fahne (vgl. u. चीनाम्बुका) TRIK. 2, 8, 58. — b) eine best. Art
von Verband für die Augenwinkel Suçr. 1, 63, 18. 66, 2. — c) Blei RAT-
NAM. 296.

चीनक m. 1) = चीन 1, a MBh. 8, 236. — 2) = चीन 1, c H. 1178.
— 3) Fennich (कडुनी). — 4) = चीनकर्पूर RĀGĀN. im ÇKDr.

चीनकर्पूर (चीन 1, a + क०) m. eine Art Kampfer (auch तुषार, द्वीप-
कर्पूर) RĀGĀN. im ÇKDr.; vgl. Z. f. d. K. d. M. II, 33.

चीनन (चीन 1, a + न) n. Stahl RĀGĀN. im ÇKDr.

चीननी (चीन 1, a + नी) m. Pfirsichbaum HIOUEN-TSANG I, 200. Str.
JULIEN schreibt चीननि und übersetzt das Wort durch *apporté de Chine*
(dieses könnte चीनानीत bedeuten); LASSEN (LIA. II, 863, N. 4) schreibt
चीनानि, welches der pl. von चीन wäre. Für die von uns angenommene
Form scheint चीनराजपुत्र zu sprechen.

चीनपट् (चीन 1, a + पट्) n. Blei H. c. 139.

चीनपाति (चीन 1, a + पाति) m. N. pr. eines Reiches HIOUEN-TSANG I,
199. fgg. LIA. II, 864.

चीनपिष्ट (चीन 1, a + पिष्ट) n. Mennig H. 1061. Blet RĀGĀN. im
ÇKDr. चीनपिष्टम् KATUŚ. 23, 85 hat wohl die Bed. aus Mennig be-
stehend, Mennig darstellend.

चीनराजपुत्र (चीन 1, a + राज०) m. Birnbaum HIOUEN-TSANG I, 200. —
Vgl. चीननी.

चीनवङ्ग (चीन 1, a + वङ्ग) n. Blei RĀGĀN. im ÇKDr.

चीनाम्बुका (चीन 1, a + अम्बुका) n. Seidenzeug, ein seidenes Tuch HARIV.
12743. केतोः ÇĀK. 33. KUMĀR. 7, 3. AMAR. 73. DAÇAK. in BENF. Chr. 198, 21.

चीनाकर्कटी f. eine Gurkenart (कर्कटीभिद्), die am Kītrakūṭa vor-
kommen soll, RĀGĀN. im ÇKDr.

चीन् s. चीव्.

चीम्, चीमते v. l. für चीम् Dhātup. 10, 21.

चीय्, चीयति und ०ते v. l. für चीव् Dhātup. 21, 13.

1. चीर् = चिर् nach ÇĀK. अचीर्म् adv. TAHT. Up. 1, 4, 2. = निप्रम्
schnell, bald.

2. चीर् n. Up. 2, 26. AK. 3, 6, 3, 31. 1) Streifen, ein schmales und lan-
ges Stück Baumrinde, — Zeug, Fetzen, Lappen: दुमचीरैरलंकृतः तौ-
मित्रिः) R. 5, 31, 22. चीराणि किं पथि न सन्ति Buig. P. 2, 2, 5. चीरवसन
(vgl. चीरवासम्) R. 2, 73, 12. 6, 8, 5. चीरवत्कालवासम् 3, 33, 13. दर्भचीरे
(P. 6, 2, 133, Sch.) निवस्य MBh. 3, 1538. कुशचीरपरितित (मकारण्य) R.
3, 6, 2. चीरकृष्णाजिनाम्बुरैः 6. वसीत चर्म चीरे वा M. 6, 6. तपस्यत्तमार्द्र-
चीरजटाधरम् MATSJO. 5. चीरभृत् RAGH. 3, 22. स्वर्णचीर (नारद) MBh. 9,
3052. चीरखण्ड m. Lappen KATUŚ. 4, 18, 52. Das f. चीरा in der folg.
Stelle: विपन्नो गल्मुद्ध्य दृष्ट्या चेलचीरया RĀGĀ-TAR. 4, 573; vgl. 376,
wo st. dessen अम्बुकापलव gesetzt wird. Accent eines auf चीर् ausge-
henden comp. P. 6, 2, 127. 135. वस्त्रं चीरमिव वस्त्रचीरम्, कम्बलचीरम्
Sch. SUBHŪTI bei BHAR. zu AK. 3, 6, 3, 31 erklärt das Wort durch Baum-
rinde und Lumpen (जीर्णवस्त्रखण्ड), ÇKDr. = वासम् H. 666. an. 2, 119.
= वस्त्रभेद MED. r. 36. Nach COLEBR. und LOIS. auch das Kleid eines
buddhistischen Priesters. Vgl. चीवर. — 2) ein Perlenschmuck aus 4
Schnüren (गोस्तन) H. an. MED. a kind of garland WILS. — 3) = चूडा
(s. d.) H. an. — 4) Strich, Linie (रेखा) MED. — 5) eine best. Art zu
schreiben (vgl. चीरका) MED. — 6) Blei (vgl. चीन) H. an.

चीरका m. eine best. Art zu schreiben (विक्रियालेख, चित्कारलेखन)
VIÇVA im ÇKDr. — Vgl. 2. चीर्, 3.

चीरपत्तिका (2. चीर् + पत्त) f. eine best. Gemüsepflanze (चञ्चुशाक) RĀ-
GĀN. im ÇKDr.

चीरपर्णा (2. चीर् + पर्णा) m. N. eines Baumes, Shorea robusta (शाल-
वृत्), RĀGĀN. im ÇKDr.

चीरभवती (चीर् + भ०) f. der Frau ältere Schwester H. c. 113. —
Viell. eine falsche Form.

चीरछि ein best. grosser Fisch H. 1348 (v. l. चीरिछि, चीरीछि). बि-
ह्वाश्च चापचिरछिसर्पज्ञाः Suçr. 2, 392, 10.

चीरवासम् (2. चीर् + वा०) 1) adj. in Baumrinde oder Lumpen ge-
hüllt M. 11, 101. 105. MBh. 13, 2277. R. 2, 72, 42. 5, 22, 25. RAGH. 13, 66.
Buig. P. 4, 13, 43. 3, 21, 47. — 2) m. a) Bein. Çiva's MBh. 13, 1160. 14,
196. — b) N. pr. eines Jaksha MBh. 2, 399. — c) N. pr. eines Fürsten
MBh. 1, 2697.

चीरि f. Augenschleier ÇABDAR. im ÇKDr.

चीरिका (von चीरी) f. Grille, Heimchen H. 1213, v. l. Nach TRIK. 3,
3, 80 = कच्छा, welches auch den Saum des Untergewandes bezeich-
net; vgl. चीरी.

चीरित (von 2. चीर्) adj. mit Streifen versehen, aus Streifen beste-
hend; vgl. das folg. Wort.

चीरितच्छदा (ची० + छद्) f. eine best. Gemüsepflanze (s. पालञ्ज) Bu-
TAPR. im ÇKDr.

चीरिन् (von 2. चीर्) adj. = चीरवासम् MBh. 3, 1002. 13. 973. HARIV.
10394. Buig. P. 3, 33, 14. कुश० MBh. 7, 695.